

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1783 - Αμερικανική Επανάσταση: Τα τελευταία βρετανικά στρατεύματα αποχωρούν από τη Νέα Υόρκη, τρεις μήνες μετά την υπογραφή της Συνθήκης των Παρισίων.

1826 - Η φρεγάτα Ελλάς φτάνει στο Ναύπλιο για να γίνει η πρώτη ναυαρχίδα του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού.

1915 - Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν παρουσιάζει τις εξισώσεις πεδίου της γενικής σχετικότητας στην Πρωσική Ακαδημία Επιστημών.

1942 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Διεξάγεται η μάχη του Γοργοποτάμου, κατά την οποία αντιστασιακοί του ΕΔΕΣ και του ΕΛΑΣ, υπό το συντονισμό Βρετανών πρακτόρων, ανατινάζουν τη σιδηροδρομική γέφυρα του Γοργοποτάμου.

1963 - Πραγματοποιείται στην Ουάσινγκτον η κηδεία του Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι.

1968 - Έρχεται στη δημοσιότητα επιστολή του Ουίνστον Τσόρτσιλ με ημερομηνία 28 Απριλίου 1945, στην οποία αποκαλύπτει ότι ο Ιωσήφ Στάλιν συναίνεσε εν λευκώ στη βρετανική επέμβαση κατά του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στα Δεκεμβριανά.

1973 - Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος, επικεφαλής της χούντας των συνταγματαρχών, ανατρέπεται μετά από πραξικόπημα με επικεφαλής τον ταξίαρχο Δημήτριο Ιωαννίδη.

1984 - Τριάντα έξι κορυφαίοι μουσικοί συγκεντρώνονται σ' ένα στούντιο για να ηχογραφήσουν το Do They Know It's Christmas? της Band Aid προκειμένου να συγκεντρωθούν χρήματα για την αντιμετώπιση του λιμού στην Αιθιοπία.

Γεννήσεις

1863 - Ίον Καντακουζηνός, Ρουμάνος ιατρός

1889 - Μιχάλης Τόμπρος, Έλληνας γλύπτης

1900 - Ρούντολφ Ες, Γερμανός αξιωματικός των SS

1911 - Νίκος Κρανιδιώτης, Κύπριος διπλωμάτης και λογοτέχνης

1915 - Αουγούστο Πινσοέτ, Χιλιανός στρατηγός και πολιτικός

1922 - Αριστοτέλης Νικολαΐδης, Έλληνας συγγραφέας

1922 - Κώστας Νικολόπουλος, Έλληνας εκδότης

1941 - Ελένη Καραϊνδρου, Ελληνίδα συνθέτρια

1941 - Χρήστος Παπανικολάου, Έλληνας αθλητής

1942 - Μίμης Παπαϊωάννου, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1960 - Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι τζούνιορ, Αμερικανός δημοσιογράφος, εκδότης και δικηγόρος

Θάνατοι

1560 - Αντρέα Ντόρια, Ιταλός ναύαρχος

1761 - Αλέξανδρος Τυρναβίτης, Έλληνας δάσκαλος

1957 - Γεώργιος, πρίγκιπας της Ελλάδας

1959 - Ζεράρ Φιλίπ, Γάλλος ηθοποιός

1963 - Βασίλειος Ιωαννίδης, Έλληνας θεολόγος

2005 - Τζορτζ Μπεστ, Ιρλανδός ποδοσφαιριστής

2008 - Αντώνης Βρατσάνος, Έλληνας στρατιωτικός

2016 - Φιντέλ Κάστρο, Κουβανός πολιτικός

2016 - Ντέιβιντ Χάμιλτον, Άγγλος φωτογράφος

2020 - Ντιέγκο Μαραντόνα, Αργεντινός ποδοσφαιριστής

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Πες μου πως βλέπεις την ιστορία για να σου πω ποιος είσαι

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Η ξένη προστασία και η Ελλάδα (19)

Ενα θέμα που απασχολεί τους ιστορικούς, είναι οι άνισες σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ των κρατών, και οι συμμαχίες που δημιουργούνται κάτω από την ανισότητα η οποία παίρνει την μορφή της πατρωνίας. Αυτό το θέμα των άνισων σχέσεων μεταξύ συμμάχων, το βλέπουμε να ξετυλίγεται μπροστά μας σήμερα στις διεθνείς γεωπολιτικές συγκρούσεις. Οι μικρές χώρες έχοντας την ανάγκη προστασίας από τη «μεγάλη σύμμαχο», σύρονται σε χειρονομίες, πράξεις και δηλώσεις, που μόνο βλάκες θα τις έκαναν.

Η μελέτη της ιστορίας διεθνώς, αλλά, και της ελληνικής ιστορίας ειδικά, έχει να μας δώσει πολλά τέτοια παραδείγματα. Όσο η Ελλάδα ήταν κάτω από την αγγλική προστασία-πατρωνία, συρόταν από τη μύτη σε περιπέτειες που δεν την αφορούσαν, ενώ όταν οι έλληνες πολιτικοί «έκαναν του κεφαλιού τους», χωρίς την έγκριση των προστάτων, τιμωρούνταν παραδειγματικά όπως ένα κακό και άτακτο παιδί.

Στο προηγούμενο άρθρο, θίξαμε το θέμα της αντισλαβικής πολιτική του Τρικούπη (υπό την καθοδήγηση των Άγγλων πάντα) και πόσο στοίχισε αυτή η πολιτική στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Σήμερα, θα θυμίσουμε στους αναγνώστες, τον βλακώδη βομβαρδισμό της Αλεξάνδρειας από ελληνικά πολεμικά, μια πράξη που χρεώνεται και αυτή στην πολιτική του Χαρίλαου Τρικούπη που καθώς ήταν το καλό παιδί των Άγγλων σε ότι αφορά την εξωτερική πολιτική έκανε ότι οι πάτρωνες του προστάζανε.

Για να καταλάβουμε το κλίμα μέσα στο οποίο οι έλληνες πολιτικοί σύρονται από τη μύτη από τους ξένους προστάτες, πρέπει να μην ξεχνάμε τον αδελφοκτόνο ανταγωνισμό μεταξύ των ελλήνων, πολιτικών, οι οποίοι δεν αντιπροσωπεύουν πολιτικές ιδεολογίες, αλλά ουσιαστικά συμμορίες τρωκτικών, που πουλάνε την ψυχή τους στο διάβολο προκειμένου να αρπάξουν την εξουσία. Την δεκαετία του 1880, που έγινε ο βομβαρδισμός της «ελληνικής Αλεξάνδρειας» από τα ελληνικά πολεμικά, την ελληνική πολιτική σκηνή εκφράζανε δύο παρατάξεις: του Τρικούπη και του Δεληγιάννη. Τα δύο αυτά κόμματα δεν τα χώριζε καμία ουσιαστική κοινωνική διαφορά. Ήταν κόμματα προσωποπαγή με τυχαία συγκροτημένες ομάδες συμφερόντων, που σπαράσσονταν από εσωτερικές αντιθέσεις των ιθυνόντων τους. Μέθοδοι δράσης τους, ήταν ο τραμπουκισμός, το ρουσφέτι, η οξεία και άγονη

κοινοβουλευτική λογοκοπική κωλυσιεργία, οι ατέλειωτες επιθέσεις μεταξύ τους από τις στήλες του Τύπου, οι θορυβώδεις, επ' αμοιβή των συμμετεχόντων διαδηλώσεις, ο εντυπωσιακός χαρτοπόλεμος και η θεσιθηρία. Αυτός τον κόσμο εύκολα το παλάτι και οι Άγγλοι με το χρήμα και το μαστίγιο τον διαχειριζόντουσαν.

Στα 1882 λοιπόν (επί τρίτης πρωθυπουργίας του Τρικούπη), επειδή η Αγγλία είχε βλέψεις αποικιακές στην Αίγυπτο, για να εκβιάσει την Τουρκία, πέζει τον Τρικούπη να στείλει στρατό στα θεσσαλικά σύνορα καταλαμβάνοντας την οχυρή θέση Καραλή-δερβένι, και επίσης τρία ελληνικά πολεμικά μαζί με βρετανικά να πάνε να βομβαρδίσουν την Αλεξάνδρεια, η οποία έσφυζε από ελληνικό πληθυσμό. Η εμπορική πόλη καταστράφηκε και το εμπόριο της χώρας απονεκρώθηκε. Μάλιστα εκτός από το βομβαρδισμό της πόλης, η ελληνική παροικία δέχτηκε και την αγγλική εχθρότητα, ιδίως στον τομέα των τραπεζικών ελληνικών επιχειρήσεων.

Όταν η αγγλική επιχείρηση στην Αίγυπτο ευοδώθηκε, και επανήλθε στην πάγια προσφιλή της τακτική της καλής συμπεριφοράς προς την Τουρκία, υποχρέωσε τον Τρικούπη να' ανακρούσει πρώτα στα θεσσαλικά σύνορα και να υπογράψει συμφωνία με την οποία το οχυρό Καραλή-δερβένι παραδινόταν και πάλι στους Τούρκους. Για τις καλές υπηρεσίες προς την Τουρκία η Αγγλία αμειβόταν πλουσιοπάροχα. Γι' αυτό άλλωστε της χάρισαν οι Τούρκοι στα 1878 την Κύπρο. Όταν πάλι η Αγγλία, ήθελε να πιέσει και εκβιάσει την Τουρκία, έβαζε τους έλληνες να κάνουν το φόβητρο. Ο Τρικούπης για να εξασφαλίζει εύκολα δάνεια από την Αγγλία συρόταν σε μια εξωτερική πολιτική τραγελαφική. Τα δάνεια βέβαια, τα τρώγανε οι φίλοι των πολιτικών, οι έλληνες και ξένοι «Μαρινάκιδες» εκείνης της εποχής σε δημόσια έργα που σχεδιάζονταν κατάλληλα για να επωφελούνται οι επιτήδριοι.

Όταν λίγο αργότερα, στα 1896 ανέβηκε στην εξουσία το Δεληγιαννικό κόμμα και προώθησε στρατεύματα στη Θεσσαλία, απειλώντας τους Τούρκους, χωρίς προηγουμένως να πάρει την άδεια των Βρετανών, ήταν τέτοια η αυστηρότητα που επέδειξαν οι Βρετανοί στην Ελλάδα που αποφάσισαν να τιμωρήσουν το άτακτο παιδί με ολικό ναυτικό αποκλεισμό των ακτών. Συλλαμβάνανε αθρόα τα εμπορικά σκάφη που ανεφοδίαζαν τη χώρα με άμεση συνέπεια την ολοκληρωτική νέκρωση των εισαγωγών και εξαγωγών, με αποτέλεσμα την έναρξη λιμού. Μάλιστα επικεφαλής των αγγλικών μονάδων του στόλου ήταν ο γιός της βασίλισσας Βικτωρίας, Αλφρέδος, που το 1862 οι έλληνες τον είχαν ψηφίσει ως βασιλιά τους!

Την δεκαετία του 1880, που έγινε ο βομβαρδισμός της «ελληνικής Αλεξάνδρειας» από τα ελληνικά πολεμικά, την ελληνική πολιτική σκηνή εκφράζανε δύο παρατάξεις: του Τρικούπη και του Δεληγιάννη.